

SARA RIVENS

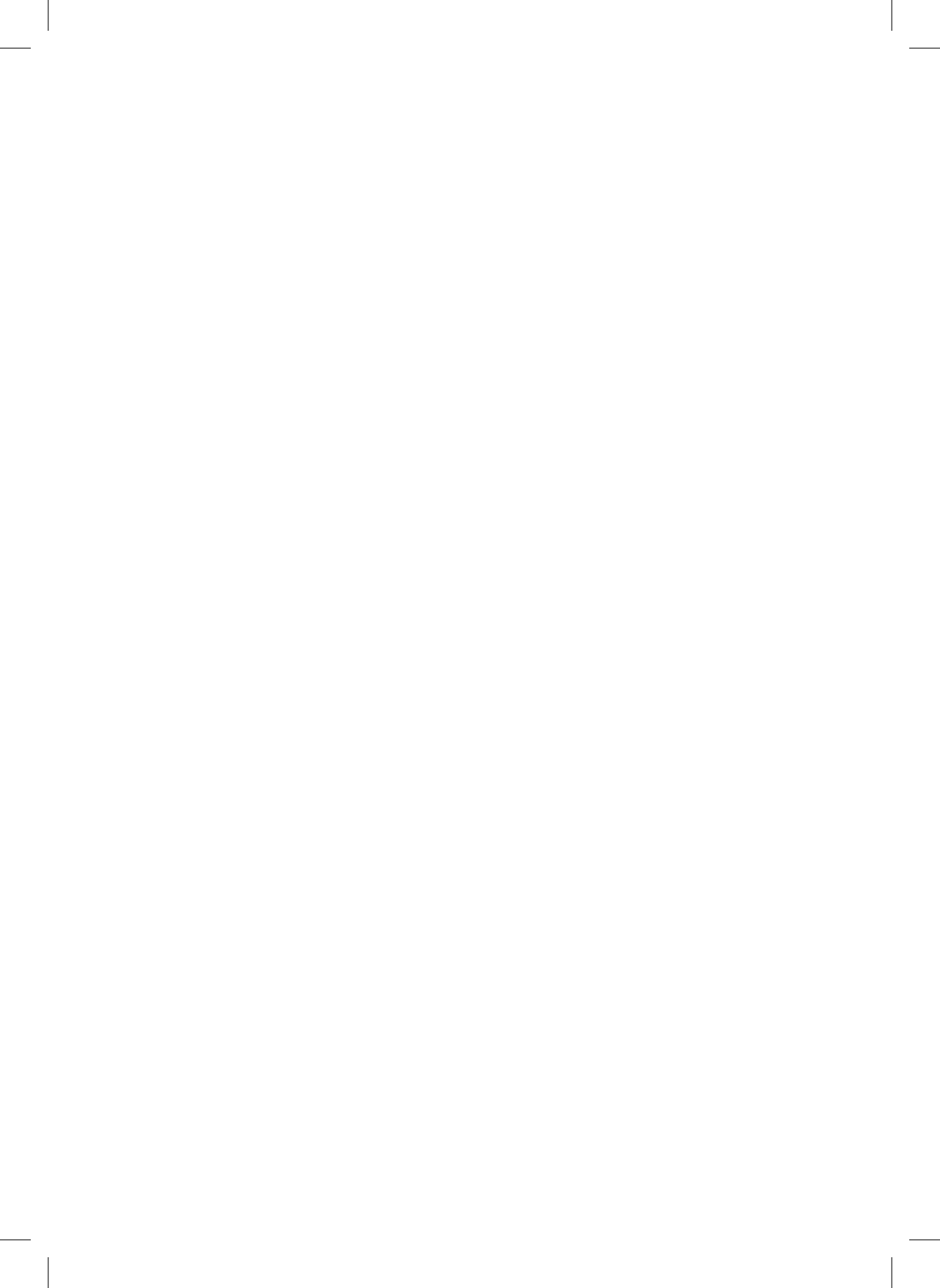
ZAROBLJENICA 1,5

PERFECTLY
WRONG

MEĐUDEO DEO SERIJALA
„ZAROBLJENICA”

S francuskog prevela
Tamara Andrić

ATMOSFERA

I don't like darkness – „Čejs Atlantik”

Ghost – Holzi

Better – Kalid

Traitor – Olivija Rodrigo

Halley's Comet – Bili Ajliš

... Ready For It? – Tejlor Swift

There's Nothing Holdin' Me Back – Šon Mendes

I Like Me Better – Lauv

Like To Be You – Šon Mendes, Džulija Majkls

Golden – Hari Stajls

The Chain – „Flitvud Mek”

Late Night Talking – Hari Stajls

Piece Of You – Šon Mendes

Night Changes – „Van direkšn”

Life's a Mess – Đus VRLD i Holzi

All I Want – Don Golden

Worship – „Amber ran”

The Plan – Travis Skot

Madness – Ruel

Listen Before I Go – Bili Ajliš

How to Save a Life – „Frej”

If this is the last time – „Lejni”

Perfectly Wrong – Šon Mendes

PROLOG

BEN

„Ja želim Bena Dženkinsa, ne Ešera Skota.”

Te reči su mu se vraćale u sećanje svaki put kad bi prošao pored svoje nekadašnje gimnazije.

Bile su to *njene* reči.

Uvek je bio drugi. Senka onog prema kojem su svi osećali strah i divljenje. Senka svog rođaka.

Svi su ga uglavnom koristili da bi se približili njegovom rođaku, pa je neiskrenost bila u srži svih prijateljskih i ljubavnih veza koje je dotad sklapao.

Ali sve se promenilo kad mu je ta devojka, ta devojka, rekla baš te reči.

Pre mnogo godina.

„Ja želim Bena Dženkinsa, ne Ešera Skota.”

Te reči su mu još bile u glavi, iako ona više nije bila u njegovom životu.

A za to je samo on bio kriv.

PRVO POGLAVLJE

U POČETKU

BEN

Tri sata ujutru. Spavalo mi se.

„Pogledaj ovo.”

Kinuo sam kad mi je Ešer bacio prašnjave papire pravo u facu.

U materinu, ova arhiva je prašnjavija od mumijine one stvari.

Moj rođak je zapalio hiljaditu cigaretu dok sam ja prelistavao papire. Sranje, sranje i... *još sranja.*

„Ne, ovo je sranje od ugovora.”

Dva sata smo tražili papire koje je trebalo da pošaljemo mom rođaku Kajlu u Englesku. Ustao sam da pregledam još neka dokumenta dok je Eš nešto potpisivao u tišini.

„Tvoja nova gajba je veoma... providna”, primetio sam preturajući po policama.

„Znam.”

Nekoliko dana ranije kupio je kuću bez ijednog zida, zajedno sa svim okolnim slobodnim parcelama.

Bez ijednog zida, samo ogromna prozorska stakla.

Što bi se reklo, intima na dlanu.

„Kad hoćeš nešto da sakriješ, pokaži ga. Niko nije radoznao kad se sve vidi.”

Rekavši to, nastavio je dalje da potpisuje. Pretpostavljao sam da je izabrao panoramska stakla jer ih je ujak Rob obožavao. Možda je u toj kući imao utisak da je i dalje tu, s njim. Kao što sam ja na ruci nosio crnu narukvicu. *Belinu* narukvicu. Ta devojka... bila je nešto najlepše što mi se ikad desilo.

Ali kao i obično, ja sam sve uprskao.

Još se sećam večeri kad sam saznao da je u moju glupu školu stigla nova učenica.

„Mrzi me.”

Bilo je jedanaest naveče, ili tako nešto. Igrali smo neku glupu igricu na nekoj usranoj konzoli. Bili smo pozvani na neku bezveznu žurku kod drugara, ali me je užasno mrzelo da se pomaknem. Iako, iskreno, nisam hteo da idem iz nekog drugog razloga.

„Nema problema, ionako ne volim da se mešam s glupcima iz škole”, rekao je Eš bacivši telefon na kauč, pa je ponovo uzeo džojstik.

Bez reči sam nastavio da igram do iznemoglosti.

Moj rođak je izvadio cigaretu iz džepa i otišao da sedne pored otvorenog prozora. Zapalio je bez reči dok su mu na telefonu neprestano stizale poruke preko Vajbera. Moj telefon stajao je na stolu pored kreveta, isključen. I da je bio uključen, bilo bi isto.

Lagano otpuhujući dim, poverio mi se:

„Čuo sam strica Hektora kako s tatom sinoć razgovara o mreži.”

Opet ta mreža. Još kad pomislim da ćemo jednog dana mi biti na njenom čelu...

„Rekao je, citiram: 'Zašto ne bismo sklopili savez sa Sijenom?'”

Prasnulo sam u smeh. Čerka ujka Hektora bila je stvorena za sve osim za upravljanje mrežom. Previše je to opasan posao i svi su to znali.

„Tipa, ti i Sijena?”, pitao sam kad sam se konačno smirio.

Moj rođak je potvrdio klimanjem glave s podrugljivim osmehom na licu. Povukao je dim i odmahnuo glavom. Vrata se naglo otvoriše. U sobu su ušli Kajl i Sem, noseći pice. Ovo neplanirano veče je obećavalo više od one glupe žurke.

„Šta ćete vi ovde?”, iznenadio se Kajl.

„Jer je ovo možda moja kuća?”, odgovorio sam.

„Zar nije trebalo da idete na žurku?”

„Odustali smo”, odgovorio je Eš smorenim glasom.

Zavalili su se na kauč.

„Okej, momci, imam plan”, Kajlov glas nagoveštavao je neku podvalu. „Video sam Kjaru i mislim da ima dejt ili nešto slično.”

„Ne”, rekao je Eš, „pusti je na miru.”

Znali smo da Kjara ima sastanak s curom koju je upozнала u biblioteci. I znali smo da će nas razbiti budemo li se usudili da se umešamo.

„Opet o nasledstvu?”, pitao je Kajl uzimajući parče pice.

Eš je bacio opušak i ustao pre nego što je odgovorio:

„Stric Hektor predlaže savez sa Sijenom.”

Oba rođaka prasnuše u glasan smeh. A onda nam se Kajl poverio.

„Čuo sam tatu i strica Roba kako o tome razgovaraju. Prvo sam mislio da ćete to biti ti i Ben, ili ti i ja, ali ti i Sijena.”

„Ma daj, čuli smo strica Roba kako plače od smeha na to”, nadovezao se Sem.

„Još kako!”

Bližio se trenutak izbora naslednika, budućeg šefa porodične mreže, iako smo svi znali da će to biti Eš. Iskreno, nisam bio rad da se prihvatim takve odgovornosti i mislim da niko sem Eša nije bio stvoren za to. Ili barem nije bio tako pripremljen kao on.

Bilo mi je teško da zamislim ta dva pingvina pored nas u toj ulozi.

„Dajte da pričamo o drugim stvarima. Dosta mi je više priča o mreži! Jedem mrežu, pijem mrežu, dišem mrežu”, zakukao je Sem.

„Jebem mrežu”, dodao je Kajl.

„Ti ne jebeš ništa”, odbrusio mu je Sem.

„Jeste li videli novu iz škole?”

Upitno sam podigao obrve. Nisam znao da imamo novu učenicu u školi.

„Prošle nedelje smo propustili nekoliko časova”, dobacio je Eš zavalivši se na kauč pored mene.

A da, tačno.

„Meni je baš slatka”, nastavio je Sem motajući džoint.

„Povedi Eša sa sobom kad budeš odlučio da joj se obratiš. Možda će se tako zainteresovati za tebe.”

„Daj, začepi, Kajle”, odbrusio mu je Eš.

Iako Kajl nije baš mislio ono što je rekao, u njegovim rečima je bilo dosta istine. Bio sam često s Ešom u školi i svi su mi se obraćali samo zbog toga što su se divili mom rođaku. Takav je bio slučaj i sa žurkom od te večeri, na koju sam bio pozvan uz napomenu da dođem s Ešom. Znao sam da nisu zapravo mene pozvali, nego njega.

U početku mi uopšte nije bilo jasno zašto se svi otimaju oko njega. Eš je bio neverovatno hladan prema svima. Često se tukao, bežao s časova, ni sa kim nije pričao. Ali mi je Kajl objasnio da je to zbog toga što ga smatraju lošim momkom. A ljudi vole loše momke.

A čim se prijavio da igra za školski ragbi tim, uklopio se u savršen kliše popularnog dečka. Devojke su bukvalno balavile kad bi prolazio, maštajući o seksu u svlačionici.

Vrlo brzo sam postao rođak popularnog frajera. U početku mi to nije smetalo. Svi su bili fini prema meni, mogao sam da biram s kojom ću devojkom da spavam, muški su me zvali u svoje grupe. Ali kad Eša ne bi bilo u školi, jedva da su me primećivali. Bio sam rođak Eša Skota. A kad Eš nije bio tu, ponovo sam bio samo Ben.

Neko je pokucao na vrata.

„Sakrijte sve džointe koje imate ako ne želite da ih vidim”, upozorio nas je moj ujak pre nego što je ušao.

Sem je bacio džoint na drugi kraj sobe.

Zatreptao sam ne bih li se povratio iz vrtloga toksičnih uspomena. Zbog umora sam takav.

Ujak Rob mi je mnogo nedostajao, i Bela takođe.

„Nešto si mi mnogo tih”, primetio je Eš. „Misliš na nju?”

Glasno sam izdahnuo. Moraću da promenim temu.

„Šta ti misliš, jesu li ribe morske ptice? S obzirom na to da lete po vodi?”

Glasno se nasmejao.

„Pretpostavljam da da”, podrugljivo mi je odgovorio.

Usne su mi se razvukle u osmeh. Naravno da da! Dohvatio sam jedan dosije između dve fascikle, pun prašine, na kojem je crvenim slovima pisalo „VB poverljivo”.

Džekpot, bejbi.

„Mislim da sam ga našao.”

Kad sam mu bacio dokumente, prestao je da lista ugovore. *Prioritet ima dosije.* Preleteo je preko listova, a onda mu je u uglu usana zaigrao osmeh, a to, to je bio dobar znak.

„Dobro je, imamo ga.”

S usana mi se oteo uzdah olakšanja. O, majku mu, konačno! *Moći ću da se vratim u zimski san.*

„Ostaješ ovde?”

Glupo pitanje, naravno da ostaje. *Hvala nebesima što me je zapao manje jeben posao.*

„Rik hoće da mi dovede novu zarobljenicu”, uzdahnuo je prolazeći rukom kroz kosu.

Zapanjeno sam ga pogledao. Opet?

„Forsira stvar.”

„Ubiću je, to je to.”

Odmahnuo sam glavom. Izluđivalo me je njegovo ponašanje, ali Rikovo još više. I sve to zbog one drolje Džouns.

„Kada?”

Činilo se da ga je moje pitanje razbesnelo. Namrštio se i besno uzdahnuo.

„Ne znam i ne zanima me, ne treba mi.”

Klimnuo sam glavom. Nije mi bilo do rasprave s njim. *Nisam ni najmanje želeo da mi neko urla iznad glave u pola četiri ujutru.*

Pozdravio sam rođaka i izašao iz arhive. Peo sam se stepenicama slušajući u daljini zvuk kamiona i glasove ljudi koji su dokasno radili. Dok su svi još spavali, u glavnom štabu je bilo udarno vreme za posao.

Putem nazad mislio sam na Ešove reči. U istoj toj prostoriji smo Kjara, Eš i ja prvi put razgovarali o Beli, ima tome skoro već pet godina.

„I, kako je bilo?“, pitao sam Kjaru, koja je kružila oko stolice umesto da mi pomogne u slaganju dokumenata.

Platiće mi jednog dana. Jednog dana ja neću ništa raditi.

„Pa onako“, odgovorila je kroz uzdah na moje pitanje o njenom sastanku. „Ima grozan ukus za muziku, a muzika je važna.“

Prasnuo sam u smeh, a ona me je pogodila olovkom i prekrstila ruke na grudima.

„Gde je Eš?“, pitala je veštica.

„Poslednji put sam ga video... tamo negde.“

Podigla je pogled, a ja sam se obešenjački osmehnuo. Omiljena rasonoda mi je bila da izluđujem tu vešticu. Kjara je ćerka najbolje prijateljice moje mame, Džeme Skot. I baš kao i Abi, Ešova sestra, bila je neviđeno naporna, bezobrazna i grozne naravi.

„Da sam neki Diznijev lik, šta misliš koji bih bila?“

Glasno sam se nasmejao pomislivši na zlobnicu iz 101 dalmatinca.

„S takvom šminkom, Zlica od Opaka.“

Istog trena sam se izmakao njenim rukama koje su pokušale da me zadave.

„Okej, Dženkinse, hoćeš da se igraš, je li?“, izazivala me je. „Reci da sam princeza, inače ću reći Ešu da si mu pokvario omiljenu igricu.“

„Imaš tako nisko mišljenje o sebi, pa to je strašno“, rugao sam se njenoj pretnji.

„Hoćeš da proveriš?“, zapretila mi je veštica uzimajući svoj telefon roze boje kako bi pozvala mog rođaka.

„Šta da proverim?“, pitao je Eš ulazeći u veliku prostoriju arhive.

Iskoristio sam trenutak da ponovo sednem.

„Kjara je kupila kondome i hoće da ih isproba“, slagao sam gledajući kako su joj se usta zaokružila u obliku slova O od iznenađenja. „Vidiš, već je spremna za predigru.“

Prasnulo sam u smeh, a ona me je pogodila fasciklom u lice. Eš se smeja sedajući pored mene.

„Tvoj dejt nije prošao najbolje, reklo bi se, ako bi se jebala s Benom“, dodao je podrugljivim tonom.

Nasmejala se. Uspeo je da šalu preokrene na mene.

„Ne, Kjara je meta!”

„Jebi se, Bene!”; dobacila mi je prevrnuvši očima. „Srela sam Sema i Kajla, kažu da imate novu učenicu u školi.”

Eš je klimnuo glavom.

„Mi smo radili tog dana kad je stigla.”

„Znaš li da ostali misle da su nam roditelji visoko pozicionirani ljudi?”, rekao sam kroz osmeh.

„Sonolikim telohraniteljima koji vas čekaju posle nastave i velikim crnim automobilima koji vas dovoze”, nabrajala je Kjara, „žao mi vas je. S mojom dopisnom školom ja mnogo bolje živim.”

Eš se podrugljivo zacerekao.

„Ja volim svoj hipermarket.”

Eš je našu školu nazivao svojim hipermarketom, a roba su bile ribe koje su se s radošću nudile i davale.

„Videćeš, jednog dana ćeš zbog jedne devojke zaboraviti sve te što ti se bacaju pod noge”, rekla je Kjara glavnom lošem dečku, „a ti ćeš se njoj bacati pod noge.”

„Kako da ne, Kjaro”, odgovorio joj je sarkastično. „Kad osvane taj dan, a sumnjam da će, rugajte mi se slobodno u facu.”

Ben je protrljao ruke zlobno se smeškajući.

„Kao da to inače ne radimo.”

Taman je nešto zaustio, ali je zatvorio usta i šakom me lupio u rame. Odglumio sam kao da me je jako zbolelo, spreman da nastavim do iznemoglosti. Trebalo je da postanem glumac, jebem ti. Ben Kruz.

„Dobro, hajde sad, furajte”, poterao sam ih bacivši na njih preostale papire. „Ti ne radiš jer ja obavljam sav posao umesto tebe.”

Kjara mi je pokazala srednji prst i nadmeno me pogledala. Malo mi je falilo da je zaskočim i nateram je da pojede svoju celu ruku.

„Idem ja”, rekao je Eš. „Vidimo se ujutru.”

Ustao je, pozdravio nas i izašao.

„Zar nije trebalo da ideš na neku žurku?”, pitala me je.

Slegnuo sam ramenima.

„Eš nije bio zainteresovan.”

„Pa zar nisi ti pozvan?”

„Zna se vrlo dobro zašto su me pozvale te seljačine”, rekao sam položivši glavu na sto.

Uzdahnula je.

„Samo reci sebi da ih sledeće godine više nećeš gledati.”

„Ponekad zavidim Ešu”, priznao sam praveći grimasu. „Ja postojim samo kad je on tu. Čak i za devojke. Na primer, sećaš se one ribe koja mi se sviđala?”

Ugrizla se za usne. Zнала je na koga mislim. U drugom razredu sviđala mi se jedna devojka, ali ona nije htela mene. Izašla je sa mnom samo da bi se njemu približila. Saznao sam to kad mi je rekla: „Kad te poljubim, mislim na Eša.”

Ta drolja mi je potpuno uništila samopouzdanje. Sranje u pravom smislu te reči.

„Baš te briga šta oni misle o tebi”, izjavila je Kjara. „Posle diplome, najvažnija je mreža.”

Smoreno sam uzdahnuo i klimnuo glavom.

„Nisam školu zamišljao baš tako.”

Zamišljao sam da će to biti najbolji period mog života. Samo što su u našoj školi svi obožavali popularne učenike i ragbiste. Da ne govorim o opasnim momcima. A pogađate ko je savršena kombinacija sva tri tipa? Mala pomoć: ime mu počinje na E, a završava sa ŠER.

Probao sam da budem deo nekog društva a da mi na čelu ne piše „rođak Eša Skota”, ali čak su ga i u književnom klubu videli u meni. Nisu hteli da budem njihov član, uz obrazloženje da „Ešer nije najuzorniji dečko, pa samim tim nisi ni ti”.

Ta nova učenica upala je u baš govornjivu školu. Ali dobro, pretpostavlja sam da će i ona vrlo brzo pasti na Ešov šarm. Baš kao i sve ostale.

Davao sam joj najviše nedelju dana dok ne postane deo krda koje neumorno trči za njim.

Tiho sam se nasmejao. Fetus Ben je bio baš prava budala.

Još je ludo volim.

Skoro isto koliko sam sebe mrzeo što sam je povredio. Nadam se da je srećna. Bez mene. Iako ja nisam bio bez nje.

Mrzim sebe.

„Ja želim Bena Dženkinsa, ne Ešera Skota.”